

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Anna Owczarek
SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa P. H.
przeciwko W. Ś.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 maja 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie
o kosztach zawarte w pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 6 września 2011 r.,

- 1) **zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 (sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym obniża do kwoty 300 (trzysta) zł,**
- 2) **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2009 r.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2011 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia. W pozostałym zakresie powództwo oddalił; ponadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1054 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Po rozpoznaniu apelacji powoda zaskarżającej wyrok Sądu Rejonowego w części oddalającej powództwo i orzekającej o kosztach procesu Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 6 września 2011 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1297,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w pozostałym zakresie apelację oddalił; ponadto (w punkcie 3) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Zasądzając od powoda kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy wyjaśnił, że podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły przepisy art. 100 zdanie drugie i art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego rozstrzygające o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 września 2011 r.) powód zarzucił naruszenie przepisów stanowiących podstawę prawną zawartego w tym postanowieniu rozstrzygnięcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący trafnie podniósł, że Sąd Okręgowy błędnie zastosował § 6 pkt 4 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W sprawie miał zastosowanie § 12 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia, określający stawkę minimalną wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym. W myśl tego przepisu, jeżeli stronę w postępowaniu apelacyjnym reprezentuje - tak jak to miało miejsce w rozpoznawanej sprawie – ten sam radca prawny co w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym wynosi 50% stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Wartość zaskarżenia apelacyjnego powoda wynosiła 4 000 zł, przy tej zaś wartości sporu stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, stanowiąca podstawę obliczenia stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym, powinna być obliczona nie na podstawie § 6 pkt 4, lecz na podstawie § 6 pkt 3 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Według § 6 pkt 3 tego rozrządzenia, przy wartości przedmiotu sprawy w granicach 1500-5000 zł stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji wynosi 600 zł. Zgodnie zatem z § 12 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 3 powoływanego rozporządzenia stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie niniejszej sprawy w postępowaniu apelacyjnym wynosiła tylko 300 zł. Dopiero tak określona kwota mogłaby zostać podwyższona na podstawie § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia. To jednak powinno znaleźć wyraz w uzasadnieniu rozstrzygnięcia sądu, a motywy zaskarżonego postanowienia na to nie wskazują.

Stanowisko pozwanego, że stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym jest niezależna od wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w apelacji, nie ma uzasadnionych podstaw. Sąd Najwyższy wielokrotnie już wyjaśniał, iż w sprawach o prawa majątkowe przewidziany w art. 368 § 2 k.p.c. wymóg podania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia ma na celu

m.in. ustalenie wysokości należnych kosztów zastępstwa procesowego (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2007 r., III CZP 77/07, OSNC 2008, nr 10, poz. 109 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2008 r., III CZP 7/08, OSNC 2009, nr 4, poz. 55).

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie, a o kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt 2 i § 6 pkt 1 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.